

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr. Karlem Kosteckým v právní věci žalobce **R.M.**, bytem P. xx, N.B., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová č.25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované čj. xx ze dne xx,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení čj. xx ze dne xx se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen „ČSSZ“) svým rozhodnutím ze dne 4.7.2011 zamítla námitky R.M. proti rozhodnutí ze dne xx a toto rozhodnutí potvrdila. Podstata závěrů žalované spočívá v tom, že R. M.a je sice invalidní v I. stupni podle § 39, odst. 2, písm. a) z.č. 155/1995 Sb., a to pro onemocnění cukrovkou, avšak invalidní důchod mu nemohl být přiznán, neboť nezískal potřebnou dobu pojištění. Je sice pravdou, že byl řadu let evidován na úřadu práce, avšak v jeho případě, a z hledisek uvedených v ust. § 5 odst. 1, písm. n) z.č. 155/1995 Sb., mu lze za tuto dobu započítat jen 1 rok. Potřebná doba pojištění se zjišťuje zpět od vzniku invalidity, tj. od 4.1.2011.

Žalobce R.M. ve své žalobě namítá nesprávnost rozhodnutí ze dne 4.7.2011, a to z následujících důvodů. V první části podané žaloby popisuje svůj nepříznivý zdravotní stav, má potíže i s látkovou výměnou s přihlédnutím k tělesné hmotnosti a polemizuje s názorem, že se přejídá. Diabetem trpí stále, má potíže s nohama a je celkově oslabený. Ve druhé části zdůrazňuje, že je již léta registrován na Úřadu práce, ale práce pro něho není. Pokud obdržel doporučení pro Technické služby, tak jej nepřijali když viděli, že je Róm a tak je to pokaždé. Stalo se, že byl i vyřazen z evidence na Úřadu práce. Bylo to ale způsobeno tím, že v té době měl starosti se synem, s jeho zdravotním stavem. Musel se synem navštěvovat lékaře a na hlášení zapomněl.

V průběhu jednání soudu dne 26.3.2012 setrval na důvodech podané žaloby a potvrdil, že údaje ČSSZ uvedené ve spise jsou správné. Nepracoval mimo dobu, uvedenou již před ČSSZ.

Žalovaná ČSSZ setravává i při jednání na správnosti napadeného rozhodnutí a navrhuje žalobu zamítnout.

R.M. svou žalobu ze dne 9.8.2011, podanou k poštovní přepravě dne 10.8.2011, odeslal Okresnímu soudu v České Lípě. Ten ji ale „krátkou cestou“ postoupil zdejšímu soudu, aniž rozhodoval usnesením podle § 104b) o.s.ř. Jedná se sice o procesní vadu, kterou ale nelze klást k tíži žalobci, a protože žaloba byla podána k okresnímu soudu zjevně před skončením dvouměsíční lhůty, zdejší soud ji věcně projednal.

Soud podle § 73 z.č.150/2002 Sb., soudního řádu správního (s.ř.s.) přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí, vycházejí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a poté, co dokazování doplnil o posudek Posudkové komise ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 19.1.2012 dospěl k následujícímu závěru.

Podle § 38, písm. a) z.č. 155/1995 Sb. pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a a) stal se invalidním a b) získal potřebnou dobu pojištění. Obě tyto zákonné podmínky musí být splněny současně.

Není sporné, že žalobce R. M. splňuje první podmínku. Je invalidním od 4.1.2011, přičemž se jedná o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 1, písm. a) z.č.155/1995 Sb. Ani sám žalobce ve své žalobě neuvádí, z jakých konkrétních důvodů má zato, že stupeň jeho invalidity byl stanoven nesprávně, hovoří jen o svém zdravotním stavu a o potížích, které jej provázejí. Soud proto ve svých závěrech vycházel zejména ze závěrů posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (PK MPSV), který si vyžádal s přihlédnutím k § 4 odst. 2) z.č. 582/1991 Sb. Posudková komise měla k dispozici veškerou dostupnou zdravotní dokumentaci vč. obsahu posudkového spisu a čerpala i z vyšetření žalobce v průběhu jednání komise, a ve svém posudku ze dne 19.1.2012 dospěla k následujícím závěrům. V květnu roku 2009 byl u žalobce zjištěn diabetes I. typu, kterým trpí doposud. Proto prvním závěrem je, že do konce roku 2009 invalidním nebyl podle hledisek, daných tehdejší zákonnou úpravou. Nyní posuzován podle hledisek uvedených v příloze k vyh.č. 359/2009 je rozhodující příčinou invalidity již zmíněný diabetes I. typu bez orgánových komplikací s tím, že je nezbytné dodržovat patřičný režim i aplikaci insulinu. Podle Kapitoly VI, položky 2, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. činí míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti 25%. PK MPSV ale za použití § 3 odst. 1) cit. vyhlášky zvýšila z důvodů v posudku uvedených toto hodnocení o 10% na celkových 35%. Taková míra poklesu schopnosti soustavně pracovat odpovídá již invaliditě I. stupně podle § 39 odst. 1, písm. a) z.č. 155/1995 Sb.

Žalobce R. M. ale nesplňuje druhou podmínku, uvedenou v již zmíněném ust. § 38, písm. a) téhož zákona, a to získání potřebné doby pojištění.

Předně soud musí upozornit na zákonnou úpravu, ze které v průběhu správního řízení správní orgány obou stupňů vycházely a kterou i žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí ze 4.7.2011 vzpomíná.

V době vydání rozhodnutí v prvním stupni (dne 29.3.2011) nedosáhl žalobce ještě 28. roku věku, invalidním (podle § 39 odst. 2, písm. a) z.č. 155/1995 Sb.) je od 4.1.2011, a proto se na něho vztahovalo ust. § 40 odst. 1, písm. e) z.č. 155/1995 Sb., podle kterého potřebná doba pojištění činí 4 roky. Tato doba se váže na okamžik vzniku invalidity, v daném případě na datum 4.1.2011 (§ 40 odst. 2). Nyní je již starší 28-mi roků, a proto je potřebnou dobou pojištění 5 roků ve smyslu § 40 odst. 1, písm. f) tohoto zákona.

Dalším pro posouzení věci podstatným ustanovením je ust. § 5 odst. 1, písm. n) téhož zákona (s přihlédnutím k § 40 odst. 3), podle kterého jsou sice pojištěny i osoby, vedené u úřadu práce a pobírající podporu v nezaměstnanosti či při rekvalifikaci či kterým podpora nenáležela, avšak tato doba se započítává jen v rozsahu tří roků, resp. jednoho roku. Avšak vždy se doba tří roků zjišťuje zpětně ode dne vzniku invalidity. V daném případě by bylo možno započíst jen dobu zpětně od 4.1.2011 ale nikoli až od roku 1999, jak požaduje žalobce. V případě žalobce nelze uplatnit výhodu, vyplývající z ust. § 40 odst. 3) cit. zákona, neboť po ukončení povinné školní docházky nestudoval na střední škole a nenavštěvoval ani učiliště.

Proto, když žalovaná ČSSZ přezkoumávala v řízení o námitkách rozhodnutí ze dne 29.3.2011 postupem podle § 89 odst. 2) z.č. 500/2004 Sb., správního řádu, nepochybila, pokud ve skutkových a právních závěrech správního orgánu prvního stupně neshledala vad. Soud její postup shledal souladným s výše zmíněnými zákonnými ustanoveními.

Jak z obsahu správního spisu vyplývá, a žalobce na výzvu soudu nepředložil ani neoznačil žádný důkaz, kterým by byly skutkové závěry žalované alespoň věrohodně zpochybněny, nebylo zjištěno žádných skutečností, svědčících pro závěr, že žalobce potřebnou dobu pojištění splnil. Takový důkaz nepředložil či neoznačil ani v průběhu jednání soudu dne 26.3.2012. Naopak sám uvedl, že údaje ze kterých čerpala žalovaná ČSSZ jsou správné.

V souladu s výše zmíněnými ustanoveními bylo zjištěno, že za období (zpět od vzniku invalidity) let 2001 do 3.1.2011 získal žalobce jen jeden rok a osm dní pojištění, tedy nikoli požadované čtyři roky, resp. 5 roků. Soudu proto nezbylo, než konstatovat ve shodě s žalovanou ČSSZ, že žalobce R. M. nesplnil druhou zákonnou podmínku, a to podmínku potřebné doby pojištění. Invalidní důchod mu nemohl být přiznán pro nesplnění jedné ze dvou zákonných podmínek, uvedených v již zmíněném ust. § 38, písm. a) z.č. 155/1995 Sb.

Žalovaná proto nepochybila, když svým rozhodnutím ze dne 4.7.2011 žalobcovy námitky zamítla a rozhodnutí ze dne 29.3.2011 potvrdila.

Soudu proto nezbylo, než podanou žalobu pokládat za nedůvodnou a jako takovou ji zamítnout podle § 78 odst. 7) s.ř.s.

Žalobce neměl ve věci úspěch, a proto mu náhrada nákladů řízení nepřísluší (§ 60 odst. 1 s.ř.s.).

Pro úplnost a v zájmu žalobce lze jen dodat následující. Aniž by soud chtěl spekulovat, nelze vyloučit, že žalobcův diabetes může být onemocněním dlouhodobějším, a i kdyby byl evidován u Úřadu práce řadu roků, bude mu započten je jeden rok pojištění. Proto by bylo vhodné, aby žalobce zvážil zaplacení pojistného s tím, že patřičné konkrétní informace podá žalobci příslušná OSSZ.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 26. března 2012

Mgr. Karel Kostecký v. r.
samosoudce